

Usnesení

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně, rozhodl po provedeném veřejném zasedání dne 12. 2. 2021 v trestní věci **J.Ř.**, narozeného XXXXX, bytem XXXXX, o návrhu státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Brně, pobočka ve Zlíně, na povolení obnovy řízení ve věci 61 T 12/2015 vedené u Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně,

takto:

Podle § 278 odst. 1 trestního řádu se **povoluje** obnova řízení, vedeného u Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně pod sp. zn. 61 T 12/2015 v trestní věci J.Ř..

Podle § 284 odst. 1 trestního řádu se zrušuje rozsudek Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně ze dne 14. 2. 2018, č. j. 61 T 12/2015-10101, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 20. 3. 2019, č. j. 5 To 30/2018-10735, v rozhodnutí o vině a trestu týkající se J.Ř., jakož i všechna další rozhodnutí na tento rozsudek obsahově navazující a týkající se J.Ř., pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Odůvodnění

1. Státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Brně, pobočka ve Zlíně podala ke Krajskému soudu v Brně, pobočka ve Zlíně dne 11. 11. 2020 návrh na povolení obnovy řízení, které bylo pravomocně skončeno rozsudkem Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně, dne 14. 2. 2018, č. j. 61 T 12/2015-10101, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 20. 3. 2019, č. j. 5 To 30/2018-10735, jimž bylo rozhodnuto, že se obžalovaný J.Ř. podle § 226 písm. c) trestního řádu zprošťuje obžaloby státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Brně, pobočka ve Zlíně, sp. zn. 6 KZV 13/2013, dle kterého se měl J.Ř. společně s odsouzeným J.B. jako jednatel společnosti P. s. r. o. podílet na spáchání zvláště závažného zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku formou spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku.
2. Státní zástupkyně konstatuje, že nalézací soud o zproštění J.Ř. rozhodl zejména s ohledem na výpověď spoluobžalovaného J.B., spolumajitele společnosti P., který ve svém vyjádření ze dne 11. 7. 2016 sebe označil jako jedinou osobu, která měla reálný přístup do účetnictví a starala se o veškerou ekonomickou činnost společnosti v České republice. Obžalovaný B. podle svého vyjádření pak sám s J.D. uzavřel dohodu o prodeji zboží, které nebylo zahrnuto v účetnictví, a obžalovaný Ř. o této dohodě nevěděl. S ohledem na tuto výpověď proto nalézací soud konstatoval nemožnost vyloučení nevědomosti obžalovaného J.Ř. o neplacení DPH ze strany „ztracených obchodníků“, o čemž nasvědčovala také výpověď obžalovaného J.Ř., který popíral trestnou činnost a uváděl, že měl na starosti především nákup parfémů ve Spojených arabských emirátech. Nalézací soud proto v rámci zásady in dubio pro reo nevyločil nemožnost vědomosti J.Ř. o páčání trestné činnosti, tedy zkrácení daně ze strany společností, které dodávaly zboží společnosti P., a dospěl k závěru o nemožnosti vyloučení posoudit jeho jednání jen jako hrubou nedbalost, a proto obžalovaného zprostil.
3. Státní zástupkyně dále konstatuje, že odsouzený J. B. podal dne 11. 9. 2019 u Krajského soudu v Brně, pobočky ve Zlíně, návrh na povolení obnovy řízení ve smyslu § 278 odst. 1 trestního řádu, kdy nejprve popíral spáchání své trestné činnosti, ale u veřejného zasedání dne 22. 10. 2020 pak

označil své vyjádření, které vyvíňovalo J.Ř. z trestné činnosti, za nepravdivé. Odsouzený u tohoto veřejného zasedání popsal průběh samotné trestné činnosti, pro kterou byl odsouzen, trestnou činnost doznal a uvedl také podíl obžalovaného J.Ř. na této trestné činnosti. Odsouzený J. B. uvedl, že v roce 2007 po předcházející domluvě s J. Ř. oslovili společně J.D.se žádostí, aby zajistil možnost dovážení zboží přes jinou firmu, která bude fakturovat pouze část dovezeného zboží. J.D.s daným návrhem souhlasil a zajistil firmy, které by se na takový obchod hodily a které dle jeho vyjádření měly mít problém s vrácením DPH. Následně J.Ř.žádal o podíl ze zkrácené DPH, a to bez předcházející domluvy s obžalovaným B., a v rámci jednání bylo nakonec domluveno dělení z trestné činnosti v rámci neplacení DPH, kdy pro obžalované Ř. a B. byla odměna stanovena přibližně ve výši 7 % z nezaplaceného DPH a odměna pro J.D.přibližně ve výši 2 % z obrátu. Podle státní zástupkyně výpověď odsouzeného J.B. je důkazem, který byl soudu dříve neznámý ve smyslu § 278 odst. 1 trestního řádu, a který by mohl ve spojení s již zjištěnými skutečnostmi a důkazy odůvodnit jiné rozhodnutí o vině obžalovaného J.Ř.. V návrhu pak státní zástupkyně s ohledem na výpověď J.B. dovodila možnost potvrzení výpovědi J.B. jeho manželkou, která byla přítomna jednání, která souvisela se změnou výpovědi J.B..

4. Nálezací soud zaslal návrh J.Ř. a poskytl mu časový prostor k zajištění své obhajoby. Následně ve věci nařídil veřejné zasedání, ke kterému na návrh navrhovatelky předvolal jako svědky manžele B. a na návrh obhajoby předvolal manželku J.Ř..
5. J.Ř.ve své výpovědi u veřejného zasedání (č. l. 11696-11969) nejprve popřel spáchání jakékoliv trestné činnosti svojí osobou, kdy naopak uvedl, že byl v přesvědčení o odsouzení nevinného člověka, pokud se týče rozhodnutí nálezacího soudu o J. B., neboť nevěřil o jeho zapojení do trestné činnosti, která souvisela s odsouzeným D., případně s firmami, které měl zajistit. J.Ř.zdůraznil nepochopitelnost návrhu státní zástupkyně, který je odůvodněn jen změnou výpovědi, která je přitom jen jednou z verzí výpovědí odsouzeného J.B.. Již v předcházejícím řízení byly tyto výpovědi označovány za nevěrohodné, a proto nechápe, jak výpověď takové osoby může být podkladem pro obnovu řízení. K dotazu soudu J.Ř.uvedl, že s odsouzeným J.B.v předcházejícím období neměl žádné spory, naopak vycházeli spolu dobře; J.B. považoval za osobu čestnou, ale konstatoval jeho výpověď u vrchního soudu, kde se vlastně doznal k okrádání společníka, tedy J.Ř.. V době trestního řízení J.Ř.J. B. i lhal, kdy J. Ř., pokud se týče platby DPH, nejprve tvrdil, že je vše v pořádku, následně však byl zjištěn nedoplatek na DPH ve výši přibližně 750 000 Kč. S odsouzeným J.B.se J.Ř.dle své výpovědi viděl naposledy asi měsíc před jeho nástupem do výkonu trestu odnětí svobody a s jeho manželkou přibližně asi před rokem, kdy manželka J.B. po J.Ř.žádala finanční prostředky s argumentací, že se takto s jejím manželem dohodl, a po J.Ř.chtěla 750 000 Kč, údajně přislíbených na zaplacení poloviny peněžitého trestu. S manželkou J.B. se takto setkal asi 3×, vždy se na J.Ř. snažila působit s poukazem na svoji finanční situaci, kdy se musí starat o malé děti. V tuto dobu však J.Ř.zjistil zakoupení automobilu Mitsubishi v hodnotě asi 500 000 Kč odsouzeným J.B.před nástupem do výkonu trestu odnětí svobody a požadoval jeho prodej. Současně při schůzce s J.B.zjistil zakoupení nového laptopu a mobilu, a jelikož požadavky na peníze považoval spíše za vydírání a předání žádných finančních prostředků nikdy neslibil, jen neurčitě přislíbil možnou finanční pomoc, žádné finanční prostředky manželce J.B. nepřebíral. Po odmítnutí zaslání finančních prostředků R. B., manželka J.B., J.Ř.uváděla, že určité lidi, případně i soud, mohou zajímat některé věci, ale J.Ř.si nepředstavoval takový obrat výpovědi J.B.. Sám trestní oznámení nepodával, protože nechtěl nikoho nařknout z vydírání a nechtěl R.B.škodit. V této souvislosti opětovně zdůraznil svoji nevinu, absenci jakékoliv domluvy s odsouzeným D. na dělení neplaceného DPH, kdy v rámci setkání s D. řešili jen, zda firmy, od kterých mají nakupovat, jsou v pořádku a jsou stabilní, jinak sám J.Ř.s D. nic neřešil a rozhodně nevěděl o neplacení DPH. V průběhu trestního řízení se s J.B.na obsahu jeho výpovědi nedomlouvali. Při změně jeho výpovědi J.Ř. překvapila jen část výpovědi týkající se testerů, jinak obsah výpovědi J.B. v průběhu hlavního líčení týkající se jeho vědomí o trestné činnosti, a to především vyjádření z 11. 7. 2016, je pravdivé a sám J.Ř.o trestné činnosti nevěděl. V rámci

trestního řízení došlo k několika schůzkám. První schůzka byla přibližně v roce 2014, kde se sešli i se svými manželkami. Z této schůzky utekla R. B., která uváděla, že ve firmě byli oba společně a měli by také společně zodpovídat za svá jednání. Následně se J. B. za manželku omlouval. Obdobný postoj měla R. B. po celý průběh trestního řízení a následně po zproštění J.Ř. R. B. sdělila, že toto rozhodnutí bere jako obrovskou křivdu, protože firmu měli společně a její manžel J. je jen obětní beránek, což však nebyla pravda. Po pravomocném rozhodnutí se J.Ř. snažil nějakým způsobem vypomoci J. B., ale v tuto dobu byla jeho rodina v nepříznivé finanční situaci. J.Ř. měl dluhy s obhajobou v řádech statisíců Kč, přitom J. B. mohl požádat svého zaměstnavatele M.S. o půjčku a v době rozhodné si také podržoval vcelku cenné věci. Se situací se svěřil jak své manželce, tak své bývalé manželce a obě situaci vyhodnotily jako snahu rodiny B. takzvaně „vytáhnout z J.Ř. peníze“, a důrazně J.Ř. doporučily nepředávat jakékoliv finanční prostředky. K dotazu na svoji finanční situaci J.Ř. uvedl převod rodinného domu, ve kterém společně s manželkou bydlí, na manželku, která také vlastní rodinnou firmu, ve které je zaměstnán. V současnosti má J.Ř. na účtu přibližně 90 000 Kč a je vlastníkem nějakého rezervačního kontraktu v Dubaji, kdy nemovitost není dostavěna a do kontraktu doposud investoval přibližně 200 až 400 tisíc dirhamů, kdy v současnosti je směnný kurz dirhamu ke Kč asi 1 : 6, tedy 1 dirham má hodnotu přibližně 6 Kč. Žádný jiný majetek údajně J.Ř. nevlastní. K dotazu obhájce J.Ř. uvedl, že J. B. měl kamarádské vztahy s odsouzeným D., stýkali se společně i v průběhu trestního řízení, což J. B. J.Ř. vytýkal. Před setkáním asi v červnu 2007 s odsouzeným D., kdy se jednalo o zajištění společností, které by nakupovaly zboží pro společnost P., J.Ř. odsouzeného D. znal jen od vidění, kdy D. občas přicházel za B.. Podle J.Ř. je zcela absurdní, aby celní deklaranti tzv. „neviděli“ jen na základě předání nějakých parfémů. Podle J.Ř. je motivace J.B. týkající se změny výpovědi především ve snaze J.B., aby byl co nejdříve podmíněně propuštěn. V této souvislosti poukazoval na vyjádření státní zástupkyně u veřejného zasedání z 22. 10. 2020 v rámci řízení o obnově řízení, které navrhl J. B., kde státní zástupkyně uvedla, že daná změna výpovědi může být teoreticky následně vyhodnocena v rámci řízení o podmíněném propuštění. Proti této formulaci se ohradila státní zástupkyně, která poukázala na kontext celé věci, a v tomto směru jí nalézací soud plně dává zapravdu, přičemž zdůrazňuje, že státní zástupkyně upozorňovala J.B., aby dobře zvážil případnou změnu výpovědi a upozornila jej, že daná změna výpovědi nebude mít jakýkoliv vliv na jeho trestní kauzu. Jako další možnou motivaci J.B. J.Ř. označil nevyplacení finančních prostředků, které však J. B. nikdy neslíbil, jen přislíbil určitou součinnost a možné zapůjčení finančních prostředků, které by J. B. vrátil po ukončení trestu odnětí svobody.

6. Svědkyně J.Ř., manželka J.Ř., ve své výpovědi (č. l. 11699-11700) k dotazu obhajoby uvedla, že ve věci si pamatuje na schůzku, která proběhla v průběhu trestního řízení proti manželovi po jeho propuštění z vazby, na přesný datum si však nepamatuje, a které se zúčastnili manželé Ř. a manželé B.. Manžel chtěl, aby J. B. v trestním řízení vše uvedl pravou míru, což znamená, aby uvedl, že se scházel s panem D. a byl s ním v blízkém kontaktu. V průběhu schůzky jak Ř., tak B. uváděli, že jsou nevinní. Konkrétní obhajoba se nerozebírala, protože schůzka skončila rychle, když paní B. se v rozčilení sebrala a odešla. Schůzka byla před vyhlášením rozsudku v roce 2014, a dalších schůzek se svědkyně nezúčastnila. K dotazu státní zástupkyně svědkyně uvedla, že její manžel nechtěl, aby vzal B. vinu na sebe, ale jeho manželka pravděpodobně tento pocit nabyla a v průběhu schůzky se rozčílila, říkala, že byli ve firmě společně, rozbředla se a ze schůzky odešla. Od té doby se svědkyně se svědkyní B. již nikdy nesetkala. Odsouzeného D. svědkyně zná, párkrát jej potkala, ale nebyli v bližším kontaktu. S manželem se následně bavila o žádostech svědkyně B., která manželovi svědkyně psala různé zprávy typu, že potřebuje peníze a že peníze slíbil B. S manželem se o této situaci bavili a sama svědkyně doporučovala žádné peníze nepůjčovat s ohledem na absenci vůle svědkyně B. prodat některé věci a získat tak finanční prostředky. K dotazu soudu následně J.Ř. uvedl, že má dané SMS k dispozici a jsou připraveny k předání soudu po výsledku svědků B. a B.. K dotazům soudu o svědkyni J.Ř. uvedla, že nezná přesný počet SMS, pokud se týká odsouzeného B., naposledy jej viděla v roce 2014. Kdy viděla naposledy odsouzeného D., si již nepamatuje, ale pravděpodobně ještě ve firmě (společnost P.), kde pracovala jako manažer s platem

15 000 Kč. V této době byla nemajetná. Manželství s J. Ř. uzavřela v roce 2014; od rodičů darem nabyla nemovitost v Praze v Říčanech; jedná se o dům v hodnotě asi 5 000 000 Kč, který následně prodala s bratrem za přibližně 6 000 000 Kč. Svědkyně vlastní rodinný dům, kde společně s manželem bydlí a který jí manžel J.Ř.připsal před několika měsíci. Hodnotu nemovitosti nezdá, ale je zjevné, že se jedná o hodnotu převyšující 10 000 000 Kč. Svědkyně dále vlastní firmu, kde je majitelkou a jednatelkou a kde je zaměstnán manžel J. Ř.. S manželem J. Ř. velmi dobře vycházejí, se vším se vzájemně svěřují, takže svědkyně věděla o snaze R. B. získat z manžela finanční prostředky. Rovněž J. B. před nástupem trestu odnětí svobody chtěl po manželovi finanční prostředky. Přesnou výši požadovaných finančních prostředků svědkyně neví, ale mělo se jednat o půl finanční částky, která byla J. B. uložena jako peněžitý trest. Podle svědkyně byl peněžitý trest uložen ve výši 1 200 000 Kč (nalézací soud upřesňuje výši peněžitého trestu, který byl uložen ve výměře 1 500 000 Kč). S manželem má svědkyně rozdělený majetek, finanční situace není příznivá, protože manžel dluží rodině v souvislosti s trestním řízením; rodině svědkyně dluží přibližně 300 000 Kč, bývalé manželce asi 500 000 Kč a své matce J.Ř.dluží asi 200 000 Kč. K daným dluhům J.Ř. uvedl, že svědkyně nezná veškeré skutečnosti týkající se jeho dluhů. Dále uvedl, že na účtu má přibližně 100 000 Kč, loňský rok za nezákonné trestní stíhání obdržel 300 000 Kč, samotný dům, který převedl na manželku, zakoupil v roce 2009 za 7 000 000 Kč a předtím prodal byt, který koupil za 2 000 000 Kč a prodal jej také přibližně za 7 000 000 Kč.

7. Svědek J. B. ve své výpovědi u veřejného zasedání (č. l. 11701-11705) potvrdil skutečnosti, které uvedla navrhovatelka státní zástupkyně ve svém návrhu na obnovu řízení. Svědek uvedl, že odsouzeného D. znal již před počátkem spolupráce v roce 2007 v rámci obchodů s mobilními telefony. Počátek spolupráce s odsouzeným D. týkající se společnosti P. začal v roce 2007, kdy svědek a J.Ř.potřebovali dodávku zboží bez dokladů a dodávky přes další firmy, protože dováželi ze třetích zemí a měli problémy s firmou C.. Svědek J. B. dostal typ, že obdobnou problematiku řeší odsouzený D. a po konzultaci s J. Ř. D. oslovil. J.D.přijel do kanceláře společnosti P., svědek společně s Ř. mu předestřeli problémy, D. si vzal týden na rozmyšlenou, posléze přijel a nabídl zařídít dovozy na společnost, které zajistí tak, aby firma P. nebyla přímým dovozcem zboží do České republiky, přičemž přislíbil posílat peníze na firmu P. v Dubaji z tržeb za zboží, které nejsou evidované. V průběhu hovoru J.D.uváděl problémy těchto firem v rámci odpočtu DPH, neboť mají nadměrné odpočty, takže tento typ obchodu se jim hodí. Následně J.Ř.žádal po J.D.podíl z DPH. D. si vzal čas na rozmyšlenou a po určitém čase se vrátil a s tímto způsobem obchodu souhlasil, tedy včetně podílu J.Ř. a J.B. na neplaceném DPH. Svědek J. B. potvrdil vědomí J.Ř. o vyplácení částí DPH. V rámci obchodů se doprava zboží platila z dubajské firmy zvlášť, kdy peníze v hotovosti byly posílány přes J.D.přímo v Dubaji, a to z důvodu, aby si firma nemusela zvyšovat daňový základ. Pokud se týče faktur vystavených na firmu S., pak tyto nebyly nikdy reálné, jednalo se o fikci obhajoby J.Ř., aby se takzvaně přikryly peníze, které šly navíc na dubajský účet spolu s platbou faktury. V době páčání trestné činnosti se J. B. zabýval ekonomikou firmy a J.Ř.skutečně zajišťoval obchodování, ale rozhodně nebyl většinu času v Dubaji a věděl o všech podstatných záležitostech. V tuto dobu byl J. Ř., který zajistil od soukromých investorů finanční prostředky pro firmu, generálním ředitelem firmy, měl rovněž stoprocentní kontrolou nad firmou a měl vyšší mzdu než J. B. s odůvodněním, že se musí o vše starat. Po zahájení trestního stíhání a propuštění J.B. a J.Ř. z vazby, J.Ř.inicioval schůzku, kde byly manželské páry - J. B. a R. B., a J.Ř.s J.Ř.. Na schůzce J.Ř.chtěl, aby J. B. vzal vinu na sebe, protože on má zablokováný dům a o dům by přišel. Současně nabízel za tento postup určité finanční prostředky. K dohodě nedošlo, protože R. B. vše odmítla a ze schůzky odešla. Následně J.Ř.J. B. zakázal, aby jeho jméno uváděl ve výpovědích, aby uváděl jeho osobu, že se zúčastnil jednání s D. a podobně, s tím, že pokud J. B. zavíni jeho odsouzení, pak bude platit půlku ceny jeho zabaveného domu. Svědek uvedl, že J.Ř.je velký manipulátor a po tomto hovoru J. B. ve svých výpovědích sice nevzal zcela vinu na sebe, ale neuváděl jméno J.Ř. u různých jednání, která souvisela s trestnou činností. V rámci trestního řízení se ve věci angažoval muž jménem Ž., který jim pomáhal s obhajobou, proběhla další schůzka v roce 2015, kdy jej J.Ř.navštívil se Ž. a žádal J.B., aby o ničem nemluvil, a po prvním rozsudku v roce 2016 jej žádal,

aby změnil svoji výpověď, což se reálně stalo. Za doznání mu přislíbil, že zaplatí půlku peněžitého trestu a J. B. nebude muset platit půlku ceny domu, který byl J.Ř.zajištěn. Z těchto důvodů pod psychickým nátlakem se J. B. přes nesouhlas své manželky rozhodl pokusit se svojí výpovědí vyvinut J.Ř. z trestné činnosti. J. B. se rozhodl ve věci vypovídat pravdu až ve výkonu trestu odnětí svobody, kdy nejprve jej v létě roku 2020 navštívila policie, která se vyptávala na J.Ř., zda něco neví. Tehdy policii sdělil, že se nejprve poradí s právním zástupcem. Po poradě se svojí manželkou a s právním zástupcem se rozhodl ve věci uvést pravdu. Toto rozhodnutí bylo ovlivněno i skutečností, že J.Ř. nesplnil slib o finanční pomoci, naopak manželce J.B. uváděl, že J. B. ve výkonu trestu je v klidu a nemá žádné starosti, zatímco on má finanční povinnosti; přitom J. B. pro něj zase až tak moc neudělal. K dotazu obhájce J. B. sdělil, že pokud by J.Ř.vypomohl finančně s úhradou peněžitého trestu, pak by svojí výpověď asi nezměnil. K dotazu státní zástupkyně svědek uvedl, že prvotním důvodem pro spolupráci s D. byla snaha zajistit, aby firma P. nebyla přímým dovozcem ze třetích zemí. Teprve při hovoru o DPH J.Ř.bez předchozí domluvy chtěl podíl z tohoto DPH, které by nebylo placeno a které mělo být účtováno v rámci jiných nadměrných odpočtů. J.D.se nejprve zarazil, chtěl čas na rozmyšlení, následně s vyplacením podílu souhlasil. Pokud se týká schůzek s Ř., pak první schůzka byla asi v roce 2014 za účasti obou manželek a z této schůzky v rámci nesouhlasu odešla manželka J.B.. V průběhu trestního řízení byl poradcem především J.Ř. pan Ž., který dle svědka byl velmi zdatný manipulátor a od Ř.a i B. vylákal v rámci údajné pomoci větší množství finančních prostředků. Tuto skutečnost potvrdil i k dotazu soudu J. Ř., který dále uvedl, že vyjma předaných peněz po jeho osobě Ž. velmi tvrdě vymáhal 600 000 Kč. K dotazu soudu pak potvrdil manipulaci ze strany Ž.. Svědek B. pak k dotazu státní zástupkyně i obhájce opětovně podrobně popsal domluvu mezi jeho osobou, Ř. a D. na krácení DPH, resp. vyplacení podílu z krácení ve výši 7 % B. a Ř., i domluvu s Ř. na vynechání jeho osoby při výpovědích o trestní věci a následnou domluvu na výpovědi, která by měla Ř. vyvinut. Soud konstatuje, že výpověď svědka je velmi podrobná, relativně neměnná, a to i v souvislosti s jeho výpovědi u řízení v rámci návrhu J.B. na obnovu řízení, a oproti této výpovědi je novou skutečností toliko uvedení právního poradce Ž., který jak od Ř., tak od B. vylákal finanční prostředky. Svědek především jednoznačně potvrdil pravdivost nynější výpovědi, kterou učinil s tím, že se konečně chtěl i vnitřně očistit a uvést ve věci plnou pravdu. Rozhodně k výpovědi nebyl donucen, byť manželka žádala J.B., aby ve věci uvedl pravdivou výpověď, a byť tato výpověď byla ovlivněna i tím, jak se J.Ř.choval k manželce J.B. a neplnil dohody. Svědek rovněž potvrdil svoji snahu o podmíněné propuštění své osoby, ale odmítl jakékoliv sliby ze strany policie, případně jiných osob, týkající se podmíněného propuštění.

8. Svědkyně R. B., manželka svědka J.B., ve své výpovědi (č. l. 11705-11707) uvedla, že v roce 2014 se zúčastnila schůzky se svým manželem a s manželou Ř., kde J.Ř.přednesl návrh, aby manžel svědkyně vzal na sebe veškerou vinu za trestnou činnost a za vše, co se dělo ve firmě, s tím, aby před soudem dosvědčil, že ve firmě fyzicky nefiguroval a veškeré kroky činil její manžel. J.Ř.je ujišťoval, že pokud zůstane na svobodě, tak jejímu manželovi pomocí právníků pomůže, aby se dostal z vězení co nejdříve, a její osobě finančně vypomůže. Svědkyně dle svého vyjádření nevěřila svým uším a zděšeně utekla. Po celou dobu pak s tímto řešením nesouhlasila, což sdělila i manželovi s tím, že žádné peníze od Ř.a nechce a chce jen spravedlnost. Přesnou formulaci si již nepamatuje, ale Ř. prostě chtěl po manželovi, aby vzal vinu na sebe. Asi v roce 2015 přijel Ř. s panem Ž., který připravoval Ř. obhajobu; stavovali se v trvalém bydlišti u B.; o trestní věci diskutovali venku před garáží, a když tam svědkyně přišla, tak Ř. ji ujišťoval, že je dobře, jak se J. (B.) rozhodl a přislíboval svědkyni finanční pomoc. Svědkyně opětovně vyjádřila svůj nesouhlas a odešla domů. V roce 2019 před nástupem manžela do výkonu trestu soud ustanovil vcelku krátkou lhůtu pro splacení peněžitého trestu, proto svědkyně oslovila Ř., zda by jí nepomohl, tak jak manželovi slíbil. Jednou se ohledně tohoto slibu sešli. J.Ř.psala i SMS a probírala vše telefonicky. J.Ř.se vymlouval na dluhy, které musí splácet v rámci prodeje bývalé firmy a žádnou finanční pomoc svědkyni neposkytl. K dotazům obhájce svědkyně sdělila, že při schůzce v roce 2014 ze strany J.Ř. nezaznělo žádné doznání viny, protože o vině se vůbec nemluvilo. Sama svědkyně trestní věc příliš dobře neznala,

s manželem ji moc nerozebírali, svědkyně však sledovala, jak J.Ř.manžela citově vydírá a žádal jej, aby vinu vzal na sebe. Po právní moci rozhodnutí ve věci se manžela dotázala, jak se vše odehrálo, a manžel se jí přiznal, že společně s Ř. krátili daně. Již v předcházejícím období svědkyně věděla, že se ve firmě něco děje, ale detaily neznala. Zda její manžel platil za právní služby Ž., svědkyně neví, pokud se týká J.D., pak podle jejího názoru se jednalo o obchodní vztah. Zda byl manžel s D. v kontaktu před nástupem do výkonu trestu, neví. Je pravdou, že se jednou náhodně ve V. potkali s D.. Svědkyně v průběhu celé své výpovědi potvrzovala nátlak J.Ř. na svého manžela, aby vzal její manžel vinu na sebe. K dotazu obhájce, zda o tomto nátlaku ví i jiné osoby, svědkyně poukazovala na Z., u kterého proběhla jedna ze schůzek, kde se tyto věci domlouvaly, dále osoby z manželova okolí, kteří jsou i známí J.Ř.. O věci takto bylo hovořeno s panem V. a s panem S.. Svědkyně setrvala na své výpovědi i po vyjádření pana Ř..

9. Jak je patrné z výše uvedené výpovědi svědkyně o dalších osobách, které by mohly vědět o nátlaku J.Ř. na jejího manžela, hovořila na dotaz obhajoby. Obhajoba rovněž v průběhu veřejného zasedání požádala soud, aby zjistila totožnost veřejnosti, kdy v průběhu veřejného zasedání sledoval část průběhu veřejného zasedání jeden muž. Soud sdělil obhájci nemožnost takového postupu, ale s ohledem na žádost obhajoby se dotázal dané osoby, zda ve věci bude svědčit, případně zda tato možnost existuje. Neznámý muž následně soudu bez vyzvání sdělil, že se jmenuje V. a je možné, že ve věci bude svědčit, ale neví, zda jej soud bude chtít vyslechnout nebo nikoliv. S ohledem na výpověď svědkyně R. B. k dotazu obhájce proto soud přistoupil k výsledku této osoby. Z výpovědi svědka J. V. (č. l. 11707-11708), soud zjistil, že svědek zná J.Ř. a J.B. asi 20 let, kdy společnost od jejich společnosti nakupovala telefony. S J.B.měl lepší vztahy, protože se vídávali častěji; ví však, že B. s Ř. seděli v jedné kanceláři, byli jednatele jedné společnosti a podle jeho názoru museli vědět oba shodně o probíhající trestné činnosti. S J. Ř. svědek nebyl v posledních 10 až 15 letech kontaktu, oproti tomu s J.B.si občas telefonuje a považuje jej za kamaráda. Sám svědek je stíhán pro trestnou činnost spojenou s daňovými úniky a je nepravomocně odsouzen Městským soudem v Praze k trestu odnětí svobody v trvání sedmi let, kdy škoda byla vyčíslena na více jak 100 milionů Kč.
10. Po výpovědi svědka obhajoba soudu předložila přepis SMS, které byly zasílány mezi J. Ř. a R. B (č. l. 11693-11695). Následně tyto SMS byly předloženy svědkyni R. B., která uvedla, že není schopna sdělit, zda některé SMS chybí nebo se jedná o veškeré SMS a zda některé SMS nejsou upraveny s tím, že by J.Ř.část SMS smazal. Pokud se týká jednotlivých SMS, pak si přesně na obsah nepamatuje. K SMS z 19. 12. 2019, kde je uvedeno „nepřímo slíbil“, svědkyně uvedla, že se jedná asi o její zprávu J.Ř., kdy to byl právě J. Ř., který v tuto dobu byl hysterický, ač k tomu neměl důvod. K SMS z 9. 1. 2020 svědkyně uvedla, že touto SMS chtěla vyjádřit, že nebýt manžela, který u soudu potvrdil nepřítomnost Ř. ve firmě a vzal vinu na sebe, tak by byl Ř. ve stejné pozici jako její manžel. K SMS z 20. 3. 2019 uvedla, že v tuto dobu měla v sobě zlobu, že manžel vzal vše na sebe a uváděla možnost vše sdělit předsedovi senátu. K SMS ze dne 20. 3. 2019 uvádí, že část je vytržena v kontextu a veškerý obsah SMS není schopna v současné době popsat. Podle jejího názoru zpráv je velmi mnoho, ale podle svědkyně chybí některé její zprávy SMS a některé jsou vytrženy z kontextu.
11. Po takto provedeném dokazování státní zástupkyně navrhla výslech svědků J.D. a Ž., jehož bydliště by prostřednictvím policie zajistila. Soud daný návrh odmítl s ohledem na skutečnost, že důkazní situace k návrhu na obnovu řízení je jasná, a ve věci může být rozhodnuto, takže případné další dokazování by bylo v rozporu se zásadou rychlosti a hospodárnosti řízení.
12. Obhájce v rámci závěrečného návrhu (č. l. 11711-11721) namítá neexistenci dohody z roku 2014, protože J. B. v daném období takzvaně vinu na sebe nevzal a jeho vyjádření ze dne 22. 10. 2020 je v rozporu s výpovědi R. S., M.P. a H., takže nelze dovodit ani žádnou dohodu uzavřenou případně v roce 2016. Oproti tomu obhajoba J.Ř. je po celou dobu trestního řízení i průběhu řízení o obnově řízení zcela konzistentní. Pokud se týká motivace J.B., může se jednat o snahu J.B. dosáhnout

podmíněného propuštění v co nejkratší době, což J. B. ani nezastírá, případně o určitou formu pomsty za neposkytnutí finanční pomoci ze strany J.Ř.. Zásadním důvodem, na základě kterého by však soud měl zamítnout návrh na obnovu řízení, je nevěrohodnost J.B. s ohledem na charakter jeho nynější výpovědi a změny jeho výpovědí po celý průběh trestního řízení. Obdobné skutečnosti uváděl v závěrečném návrhu J. Ř., který důrazně trval na své nevině a absenci jakékoliv domluvy, na základě které by J. B. měl vzít vinu na sebe.

13. Při rozhodování o návrhu na obnovu řízení, se provedené dokazování hodnotí ve smyslu ustanovení § 278 odst. 1 trestního řádu, podle kterého obnova řízení, které skončilo pravomocným rozsudkem nebo trestním příkazem se povolí, vyjdou-li najevo skutečnosti nebo důkazy soudu dříve neznámé, které by mohly samy o sobě nebo ve spojení se skutečnostmi a důkazy známými už dříve, odůvodnit jiné rozhodnutí o vině... V této souvislosti soud konstatuje, že v rámci řízení o obnově řízení se důkazy provedené v průběhu tohoto řízení nevyhodnocují ve smyslu, zda by jednoznačně mělo dojít ke změně původního pravomocného rozhodnutí, ale zda nově zjištěné důkazy nebo důkaz mohou zapříčinit nové rozhodnutí. Důvodem pro povolení obnovy tak nemusí být úplně změněné skutkové zjištění, nýbrž určitý stupeň pravděpodobnosti, či důvodný předpoklad pro možnou změnu rozhodnutí. Tato skutečnost podle soudu nastala, a to s ohledem na novou výpověď J.B., která jest potvrzována výpovědí jeho manželky R. B. a nepřímo výpovědí svědka J. V.. Soud dále konstatuje, že návrh na obnovu řízení by byl zamítnut, pokud by výpověď J.B. byla zcela zjevně nevěrohodná, nebo zcela zjevně nepravdivá; tyto skutečnosti však nenastaly. J. B. relativně podrobně popsal působení J.Ř. na svoji osobu po celou dobu trestního řízení, přičemž výpověď J.B. v tomto směru není žádným důkazem vyvrácena. Pokud obhajoba namítá poněkud neurčitý popis skutečností týkajících se schůzky s J. D., při kterém měl J.Ř. požádat o část DPH, pak přesný popis této schůzky s ohledem na časový odstup by u nalézacího soudu spíše vyvolal podezření nad věrohodností takto formulované výpovědi, neboť s ohledem na všechny okolnosti případu, a právě časový odstup, by případná přesná citace slov a popis prostředí neodpovídala kapacitě běžné lidské paměti. Nalézací soud konstatuje, že J. B. skutečně v průběhu trestního řízení mnohokrát měnil svoji výpověď, ale v průběhu trestního řízení právě tyto výpovědi byly v rozporu s dalšími provedenými důkazy, což nalézací soud ve svých rozhodnutích konstatoval. V rámci tohoto řízení nalézací soud tak toliko konstatuje, že výpověď J.B. v žádném případě nelze vyhodnotit jako zcela nevěrohodnou nebo nepravdivou, což by mělo za následek zamítnutí návrhu, přičemž dále konstatuje, že jeho nynější výpověď je zcela jistě novým důkazem, který může zapříčinit nové rozhodnutí ve věci. Poukazování obhajoby nad možnou motivací J.B. a týkající se podmíněného propuštění, je zajisté logická, na straně druhé nelze přehlédnout, že J. B. nynější výpověď uvedl po zákonném poučení, kdy nynější výpověď uvádí v pozici svědka. V případě prokázání nepravdivosti této výpovědi by byl reálně ohrožen vysokým trestem, zjevně spojeným s uložením dalšího nepodmíněného trestu odnětí svobody, a tuto skutečnost si J. B. zajisté uvědomuje. Nelze rovněž přehlédnout, že verzi J.B. potvrzuje svědkyně R. B., která v případě nepravdivé svědecké výpovědi by byla rovněž ohrožena přísným trestem a nalézací soud neshledává důvody odůvodňující, aby svědkyně takové riziko podstoupila. Pokud se týče svědka V., pak soud vyslechl tuto osobu jen na základě dotazů obhajoby, bez kterých by daná osoba vyslechnuta nebyla, takže nelze dovodit tzv. předcházející přípravu tohoto svědka ze strany J.B. nebo R. B.. S ohledem na všechny uvedené skutečnosti nalézací soud konstatuje, že v průběhu řízení o návrhu státní zástupkyně bylo jednoznačně prokázáno, že výsledkem dokazování vyšly najevo nové skutečnosti, které mohou změnit původní rozhodnutí týkající se J.Ř., a proto soud rozhodl tak, jak je patrné z výrokové části tohoto usnesení, kdy povolil obnovu řízení a zrušil rozhodnutí ve vině a trestu u J.Ř., tak jak je ve výroku uvedeno.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **lze** podat stížnost ve lhůtě do tří dnů ode dne doručení písemného vyhotovení usnesení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím podepsaného soudu. Podaná stížnost má odkladný účinek.

Zlín 12. února 2021

JUDr. Radomír Koudela v. r.
předseda senátu